

3 концертни арии, женски хорове — всичко 250 опуса. Писалъ: „Бетховеновитъ клавирни сонати“ (1899), „Какво трѣбва да свиримъ“ (1886), „Възвръщането къмъ живота на Моцартовитъ клавирни концерти“ (1891), „Изъ царството на тоноветъ“ (1907), „И нѣкои мили сѣнки се възйематъ“ (1900), „Спомени“.

Райнеръ, Фрицъ — Reiner, Fritz — диригентъ, род. 19 дек. 1888 въ Буда-Пеща, ученикъ на тамошната музикална академия, започналъ кариерата си като театраленъ капелмайсторъ въ Лайбахъ, после — въ „Народната опера“ въ Буда-Пеща, 1914—21 — въ Дрезденската кралска опера, 1922 — диригентъ на симфоничния оркестръ въ Цинцинати, и гостува въ голѣмитъ градове на Америка и Европа („Миланската Скала“).

Райнкенъ, Янъ Адамъ — Reinken, Jan Adam — виденъ органистъ и компонистъ, род. 27 апр. 1623 въ Вилсхаузенъ, умр. 24 ноем. 1722 въ Хамбургъ — органистъ на Катериненкирхе въ Хамбургъ, където Бахъ е ходилъ да го слуша и се е възхищавалъ отъ неговата майсторска игра. Творбитъ му сж: „Hortus musicus“ за 2 цигулки и басъ — едно ценно творение; „Partite diverse“, 2 фуги и една токата за органъ, както и вариации за пиано.

Райсигеръ, Карлъ Готтлибъ — Reissiger, Karl Gottlieb — компонистъ, род. 31 ян. 1798 въ Белцигъ, умр. 7 ноем. 1859 въ Дрезденъ; 13 годишенъ, постъпва въ хора на Томаскирхе въ Лайпцигъ и, следъ това, учи богословие въ университета, но скоро се посвещава всецѣло на музиката, и компонира още въ това време разни църковни творби. 1821 отива въ Виена за да учи понататъкъ, като се явява публично като пианистъ и пѣвецъ. Въ Мюнхенъ продължава занятията си при П. фонъ Винтеръ, и пише части отъ операта „Неронъ“. Отъ 1823 живѣе въ Берлинъ, и обръща внимание на Фридрихъ Вилхелмъ III, който го снабдява съ сръдства, за да предприеме едно пътуване въ Италия. Следъ връщането си въ Берлинъ, бива назначенъ професоръ въ Института за църковна музика. 1826 отива въ Дрезденъ като замѣстникъ на Маршнеръ — капелмай-

сторъ на Нѣмската опера, а на следъващата година — придворенъ капелмайсторъ. Композиции: 1 симфония, 11 увертюра, единъ концертъ за флейта, 1 концертно за кларинетъ, 11 клавиртрио, 8 струнни квартета, 66 клавирквартета, 1 клавирквинтетъ, сонати за пиано — на 2 и 4 ръцее, ронда, вариации и фантазии за пиано, и оперитъ: „Турандотъ“, „Йеллва“, „Дидона“, „Корабокрушение“ и др., оратория „Давидъ“, 10 мессии, много мотети, химни, псалми и ддр.

Райсманъ, Аугустъ — Reissmann, August — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 14 ноем. 1825 въ Франкенщайнъ (Силезия), умр. 11 дек. 1903 въ Берлинъ, училъ при Мозевиусъ, Рихтеръ, Калъ и Люкстнеръ въ Бреслау, където чете лекции по история на музиката, и нааписва най-ценнитъ си писателски трудове. Следъ това живѣе като компонистъ и музикаленъ писателъ въ Лайпцигъ, и най-после — въ Виссбаденъ и Берлинъ. Композиции: цигулковъ концертъ, сюита за цигулка и пиано, цигулкови сонатини, оперитъ: „Гудрунъ“, „Кметката отъ Шорндорфъ“, „Гралсшилъ“; сценини „Лорелай и Друсфъ“, „Кралъ Дроселбартъ“ — за декламация, хоръ, соли и оркестръ, „Отмъщението на цвѣтята“; дуети, терцети, хорове. Отъ писателскитъ му трудове най-важни сж: „Отъ Бахъ до Вагнеръ“ (1861), „Обща история на музиката“ (3 части 1863—64), „Учение за композицията“ (1866—71), „Поезия и музика въ тѣхнитъ отношения една къмъ друга“, „Биографии на Шуу-манъ, Менделсонъ, Веберъ, Шуубертъ, Бахъ, Хайднъ, Хенделлъ“, „Къмъ естетиката на музиката“ (1879), „Операта въ нейното художествено и културно-историческо значение“ (1885), „Палъщи въпроси въ областта на музиката“ (1889), „Илюстрирана история на нѣмската музика“, „Учебникъ по партитурно свирене“, „Разговоренъ музикаленъ речникъ“ и др.

Райсъ, Йозефъ — Reiss, Josef — музикаленъ писателъ, род. 4 авг. 1867 въ Дембица, училъ при Гвидо Адлеръ въ Музикално-историческия институтъ на Виенския университетъ; до 1922 год. — гимназиаленъ учителъ, а следъ това — доцентъ по история на музиката въ универси-